

БЕЛАРУСКІ УНІВЕРСІТЭТ

ОРГАН ПАРТКОМА, РЕКТАРАТА, КАМСАМОЛЬСКАГА І ПРАФСАЮЗНЫХ
КАМІТЭТАЎ БЕЛАРУСКАГА ОРДЭНА ПРАЦОЎНАГА ЧЫРВОНАГА СЦЯГА
ДЗЯРЖАЎНАГА УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕЊІНА

ПРАЛЕТАРЫ УСІХ КРАІН, ЯДНАЙЦЕСЯ!

ГАЗЕТА ЎЗНАГОРДЖАНА
ГАНАРОВАЙ ГРАМАТАЙ
ВЯРХОЎНАГА САВЕТА
БССР

1986

8

МАЯ

№ 16(1502)

ВЫДАЕЦЦА З 1922 ГОДА

3 ДНЁМ ПЕРАМОГІ, ТАВАРЫШЫ!

ТВАЕ ВЫКЛАДЧЫКІ, СТУДЭНТ

ПАМЯЦЬ СЭРЦА

ЮРЫЙ ІОСИФАВІЧ не вельмі любіць глядзець ваенныя стужкі, бо вайна балючым рэхам адгукаецца ў сэрцы.

Але сёння не вытрымаў, сеў бліжэй да тэлевізара і, хвалючыся, падрыхтаваўся яшчэ раз да сустрэчы з вайной, з тымі, хто назаўсёды застаўся на полі бою, не дажыў да доўгачаканай Перамогі ўсяго некалькі дзён, гадзін... На экране з'явіліся бежанцы... фашыст з закасанымі рукамі... град куль у безабаронных людзей... Юрий Іосіфавіч падхапіўся з крэсла. Не вытрымаў. У яго перад вачыма мільгалі твары забітых таварышаў. Ён адчуў гарачыя, пякучыя слёзы маці, а ў вушах прагучаў голас дыктара: «ЗША правялі чарговы падземны ядзерны ўзрыў...»

Няхай ён бачыў па тэлевізару далёкую вайну, але як гэта разанула па старых ранах. Юрий Іосіфавіч доўга думаў, ставіў на розныя бакі адных вагаў жыццё і багачце. У капіталістычным свеце перавагу мае багачце, і таму мы не застрахаваны ад вайны. Чалавек, які быў на крок ад смерці, які згубіў у

Вялікай Айчыннай вайне ўсіх родных, ніколі не зразумее антычалавечай палітыкі капіталістычных дзеячаў.

Пра сябе расказвае Юрий

— Мне толькі 15 гадоў споўнілася, калі пачалася Вялікая Айчынная вайна, — успамінае Юрий Іосіфавіч Драгун. — Вырасьці, што ў та-

Іосіфавіч неахвотна, бо лічыць, што шмат было такіх, як ён. Так, шмат... Але кожны баец мінулай вайны — гэта Асоба з вялікай літары. Гэта наш сённяшні мірны дзень, наша памяць.

кі гарачы час сядзець дома — не да твару. Трэба хоць што-небудзь рабіць, каб наблізіць Перамогу.

Калі споўнілася 17 гадоў, юнак добраахвотна стаў курсантам танкавага вучылішча.

Тэхніка была новая, таму цяжкавата прыходзілася. У 1944 годзе яго накіроўваюць на I Беларускае фронту. Ён быў камандзірам лёгкай самаходнай устаноўкі. З баямі Юрий Іосіфавіч дайшоў да берагоў Эльбы. У 1945 годзе Ю. І. Драгуна ўзнагародзілі ордэнамі Вялікай Айчыннай вайны I, II ступеней. А з мінулага года на грудзях камуніста заззяў яшчэ адзін ордэн Айчыннай вайны II ступені, якім яго ўзнагародзілі ў сувязі з 40-годдзем Перамогі над фашысцкай Германіяй.

Цяпер Юрий Іосіфавіч узначальвае секцыю ветэранаў вайны гістарычнага факультэта. Ён дацэнт кафедры гісторыі СССР дасавецкага перыяду. Працуючы з моладдзю, імкнецца пазбавіцца ад цяжкасці калісьці ўбачанага і пачутага. Але пакалечанае вайной юнацтва глядзіць на яго праз дзесяцігоддзі. Яно зрабіла моцны адбітак на ўсё жыццё.

9 мая Юрий Іосіфавіч Драгун выйдзе на святочныя вуліцы Мінска, каб разам з усім народам яшчэ раз адчуць вялікую радасць Перамогі. Хочацца пажадаць ветэрану моцнага здароўя і поспехаў у працы.

Л. КАЗЛОВА,
студэнтка факультэта
журналістыкі.

БЕЛАРУСКІ УНІВЕРСІТЭТ
ТЭЛЕТАІП
«ВЧЕРА • СЕЊНА • ЗАВТРА»

ПАДВЕДЗЕНЫ ВЫНІКІ

агляду-конкурсу насценных газет факультэтаў. I месца — «Журналіст» (журфак), II — «За навуку» (фізфак), III — «Віта» (біяфак); IV — «Савецкі юрыст» (юрфак); V — «Алгарытм» (ФПМ); VI — «Імпульс» (факультэт радыёфізікі і электронікі); VII — «Слова філолага» (філфак); VIII — «Хімік» (хімфак); IX — «Мерыдыян» (геафак); X — «Рошым любую задачу» (мехмат); XI — «Гісторык» (гістфак).

А. МАТУСЕВІЧ.

ЛЕПШЫМІ

у аглядзе-конкурсе нагляднай агітацыі сярод факультэтаў прызнаны фізфак, ФПМ, гістфак, якія занялі адпаведна I, II, III месцы. Наступныя факультэты размеркаваліся так: IV — юрфак; V — радыёфізікі і электронікі; VI — журфак; VII — мехмат; VIII — філфак; IX — геофак; X — хімфак; XI — біяфак.

А. СЦЯПАНАЎ.

НАПЯРЭДАДНІ ПЕРШАМАЯ

адбылося ўрачыстае пасяджэнне калектыву ВЦ, на якім з канцэртаў выступілі дзіцячы джазавы аркестр навуцэнцаў музычных школ Мінска. На высокім прафесійным узроўні былі выкананы джазавыя творы Я. Глебава, Ю. Саульскага, Б. Фейертага, К. Бейсі. Усмешкі і слёзы замілавання выклікала выступленне пяцігадовага саліста гэтага аркестра Максіма Канавава, які выканаў песню І. Нікалаева «Камарова».

Т. КАРАЛЮК,
інжынер-праграміст ВЦ.

ДА СВЯТА ДРУКУ

выдадзены загад ректара. У ім аб'яўляецца падзяка актыўным пазаштатным карэспандэнтам газеты «Беларускі ўніверсітэт», членам сектара друку парткома, членам рэдкалегіі. Найбольш ініцыятыўныя карэспандэнты адзначаны грашовымі прэміямі.

А. ВІХРОВА.

ДЫПЛОМАМ І СТУПЕНІ

і каштоўным сувенірам Беларускага ўніверсітэта імя У. І. Леніна ўзнагароджаны за актыўны ўдзел і паспяховае выступленне на гарадскім фестывалі мастацкай творчасці замежных навуцэнцаў.

Т. РУДКОЎСКАЯ.

СЭЊНА

можна заказаць кнігі, якія рыхтуюцца да выхаду ў свет у будучым годзе. Своечасова аформлены папярэдні заказ сэканоміць ваш час і з'явіцца гарантыя куплі патрэбнага выдання. У магазін «Навукова-тэхнічная кніга» ўжо паступаюць планы выпуску літаратуры на 1987 год цэнтральных і рэспубліканскіх выдавецтваў.

Г. ХІТРЫК,
таваравед па рэкламе «НТК».

Па-за раскладам

Урок міру. Не, яго не знойдзеш у раскладзе заняткаў на падрыхтоўчым факультэце для замежных грамадзян БДУ імя У. І. Леніна. Але тым не менш кожны год хтосьці з выкладчыкаў аб'яўляе перад аўдыторыяй: «Пачынаем наш традыцыйны Урок міру». І сніхае гоман...

УРОК МІРУ

ЧАМУ юнакі, якія прыехалі з розных кантынентаў, якія прадстаўляюць дзесяткі краін, так актыўна адгукаюцца на прапанову прыняць удзел у правядзенні Урока міру? Сакрэту тут няма. Многія не з кніг і расказаў ведаюць аб жахах вайны. Сведчанні тэму бачыш штодзень: скалечаная нага студэнта з Афганістана, увесць у шрамах твар юнака з Лівана. Мір ім патрэбны, як паветра, як хлеб.

Хусейн і Мухамед таксама былі на гэтым уроку. Гэтыя сялянскія хлопцы сваё пакуль малое жыццё правялі на поўдні Лівана.

«Дванаццаць гадоў назад, — расказвае Хусейн, — ізраільцыяне прыйшлі ў нашу вёску Хола ў прыгранічнай зоне. Даведаўшыся, што мой бацька камуніст, схавалі яго і расстралялі. Засталася вялікая сям'я. Не было, бадай, такога дня, каб не жылі мы ў напружаным чаканні налёту ізраільскай салдатні».

Жорсткасць, насілле адбыва-

ліся на вачах хлопца. І Хусейн, як і многія іншыя яго суайчыннікі, не застаўся абыякавым. Пакрыху стаў далучацца да работы Патрыятычнага фронту. Пачынаў з малога: распаўсюджваў лістоўкі, перадаваў паведамленні, а потым далучыўся і да баявой дзейнасці. Аднак і для вучобы час знаходзіў. Прыйшла пара — і атрымаў накіраванне на вучобу ў Савецкі Саюз па лініі Камуністычнай партыі.

Яго сябар Мухамед — камуніст. Нягледзячы на маладосць — са стажам.

З болей расказваюць Мухамед і Хусейн аб загінуўшых таварышах. Некаторыя з іх свядома пайшлі на смерць, толькі б знішчыць паболей акупантаў, хаця б трохі дапамагчы сваёй акрыяўленай радзіме.

Урок міру. Як шмат ён значыць для гэтых хлопцаў. Як важна ім зразумець, што яны не адзінока ў сваім імкненні жыць у родным доме пад мірным небам. Таму і гучаць палыманыя словы аб міры.

А. ЛЫСЦУ,
выкладчы.

ПАЗІЦЫЯ — АКТЫЎНАЯ

СТУДЭНТА II курса I групы хімічнага факультэта Яўгена Салдаценку я застаў у той момант, калі ён спрачаўся з сакратаром камітэта камсамола Дзмітрыем Орлікам, упершыню адстойваў сваю думку. «Дысцыпліна ў групе — галоўнае», — рашуча пераконваў Яўген.

Я. Салдаценка — стараста, вучыцца на «выдатна», гэтым лёткам едзе камандзірам СБА «Венсарэмас».

Добра, калі ў камітэце камсамола гучаць падобныя спрэчкі. Значыць, ёсць зацікаўленасць, актыўная жыццёвая пазіцыя. Фота А. ВАЛОШЫНА.

І Ў БУДНІ, І Ў СВЯТЫ

З 1 верасня 1966 года ў Белдзяржуніверсітэце імя У. І. Леніна пачалася падрыхтоўка спецыялістаў з вышэйшай адукацыяй па палітычнай эканоміі. АДДЗЯЛЕННЕ пачало працаваць у саставе юрыдычнага факультэта, а сёння яно — састаўная частка гістарычнага факультэта. У 1971 годзе адбыўся першы выпуск. Сёлета, у 16-м выпуску, 20 савецкіх і 11 замежных грамадзян атрымаюць дыплом эканаміста, выкладчыка палітычнай эканоміі.

БЕЛДЗЯРЖУНІВЕРСІТЭТ ужо 20 гадоў рыхтуе па гэтай спецыяльнасці кадры для народнай гаспадаркі і культуры.

За гэты перыяд аДДЗЯЛЕННЕ выпусціла 365 дыпламаваных спецыялістаў (эканамістаў, выкладчыкаў палітэканоміі), якія зараз працуюць у тэхнікумах, навукова-даследчых інстытутах, эканамістаў на прадпрыемствах, у партыйных і дзяржаўных установах. 149 выпускнікоў працуюць выкладчыкамі палітычнай эканоміі ў ВНУ і тэхнікумах, а калі да гэтага дадаць 37 выпускнікоў, якія вучацца зараз у мэтавай аспірантуры, то колькасць выкладчыкаў складзе 186, ці палову скончыўшых аДДЗЯЛЕННЕ палітычнай эканоміі.

Хочацца адзначыць, што кафедры ВНУ з ахвотай прымаюць на работу нашых выпускнікоў, і яны працуюць добрасумленна, старанна ўзбройваюць студэнтаў марксісцка-ленінскай эканамічнай тэорыяй. Многія ўжо прайшлі праз аспірантуру, абаранілі кандыдацкія дысертацыі (каля 43 чалавек). Вялікая група выпускнікоў працуюе дацэнтамі, актыўна ўдзельнічае ў навукова-педагагічнай і грамадска-палітычнай дзейнасці.

Расце колькасць выпускнікоў нашага ўніверсітэта ў саставе кафедраў палітэканоміі БДУ, інстытута народнай гаспадаркі, політэхнічнага, радыётэхнічнага, педагагічнага, тэхналагічнага інстытутаў, Гомельскага ўніверсітэта і іншых ВНУ Брэста, Віцебска, Гомеля, Гродна, Магілёва.

Некаторыя выпускнікі аДДЗЯЛЕННЯ палітэканоміі знаходзяцца ў замежных камандзіроўках: дацэнт В. М. Шухно выкладае палітэканомію на французскай мове ў Малі, дацэнт У. М. Мархонька — эканамістам у ААН. Выпускнік прыёму 1966 года П. І. Сацук працуе сакратаром Наваполацкага гаркома КПБ, У. Б. Варыёцкі — намеснікам дырэктара Мінскага тэхнікума савецкага гандлю, выпускнік 1972 года кандыдат эканамічных навук І. Ф. Клімаў — загадчыкам аДДЗЯЛА Мінскага гаркома КПБ, дацэнт Л. М. Давыдзенка — прарэктарам БДУ, выпускнік 1977 года І. І. Цаліховіч — намеснікам дырэктара па эканоміцы Мінскага КПД-3, выпускнік 1978

года У. У. Мядзелец — генеральным дырэктарам вытворчага аб'яднання мастацкіх вырабаў (г. Полацк).

З верасня 1977 года ў БДУ на вучобу па спецыяльнасці «палітычная эканомія» сталі прыязджаць замежныя грамадзяне. Першыя 8 дыпламаваных спецыялістаў у 1982 годзе паехалі на працу ў свае краіны эканамістамі, выкладчыкамі палітычнай эканоміі, у 1983 — 17, у 1984 — 15, у 1985 — 8.

З 1982 года вучацца на аДДЗЯЛЕННЕ палітычнай эканоміі па накіраванню партыйных органаў абітурыенты саюзных рэспублік Прыбалтыкі, Сярэдняй Азіі і Закаўказзя. Студэнцкая сям'я аДДЗЯЛЕННЯ палітычнай эканоміі стала інтэрнацыянальнай па сваёму саставу. Вучыцца ў такім калектыве цікава, бо тут вялікія магчымасці ўзаемных зносін і ўзбагачэння ведамі прадмета навукі, традыцый краін і народаў.

На розных шыроках зямнога шара ўспамінаюць нашы выпускнікі не толькі лекцыі і семінарыскія заняткі, але і працу ў студэнцкіх будаўнічых атрадах, удзел у мастацкай самадзейнасці, навуковых канферэнцый, спартыўных спаборніцтвах, мітынгах. Сваю юнацкую любоў і дружбу да ўніверсітэта нясуць яны на традыцыйнае свята 5 мая — дзень палітэканоміі.

Вялікая вучэбная, навуковая і выхаваўчая работа з моладдзю з'яўдала і загартавала калектыву выпускаючай кафедры палітычнай эканоміі гуманітарных факультэтаў. На кафедры выраслі сапраўдныя майстры сваёй справы. Зараз на ёй працуюць 2 доктары эканамічных навук, 15 дацэнтаў. Чацвёра падрыхтавалі ці заканчваюць падрыхтоўку кандыдацкіх дысертацый, двое — доктарскіх.

XXVII з'езд КПСС паставіў перад намі новыя вялікія задачы, у тым ліку і ў галіне падрыхтоўкі ідэалагічных кадраў. І на рашэнні іх засяроджана ўвага ўсяго аДДЗЯЛЕННЯ палітычнай эканоміі — ад студэнта да прарэктара.

С. ЯНЧАНКА, загадчык кафедры палітычнай эканоміі гуманітарных факультэтаў, прарэктар.

МАГІСТРАЦЫ ГІСТАРЫЧНАГА ФАКУЛЬТЭТА

РЫХТАВАЦЬ не толькі спецыялістаў, але і патрыятаў сваёй Радзімы, тых, хто ў любую мінуту будзе гатовы абараніць яе незалежнасць — з гэтымі думкамі кожны раз ідуць на сустрэчу з моладдзю ветэраны кафедры. Ёсць аб чым раскажаць студэнтам удзельніку партызанскага і падпольнага руху, загадчыку кафедры палітэканоміі прарэктару С. Я. Янчанку і ўдзельніку Сталінградскай бітвы, кандыдату эканамічных навук, дацэнта В. С. Ямеліну. Наш карэспандэнт зняў іх у час адной з такіх сустрэч.

Фота А. ВАЛОШЫНА

«ЗАЙЗДРОШЧУ СТУДЭНТАМ»

АУРАМЕНКА АЛЯКСЕЙ ІВАНОВІЧ, падпалкоўнік, дацэнт, выконваючы абавязкі начальніка кафедры палітэканоміі Вышэйшай школы міліцыі МУС (першы выпуск аДДЗЯЛЕННЯ палітэканоміі):

— НА АДДЗЯЛЕННЕ палітэканоміі трапіў, можна сказаць, выпадкова, бо паступаў я на юрыдычны. Паступіў. Неяк так атрымалася, што звярнулі на сябе ўвагу 25 студэнтаў-палітэканоміі (аДДЗЯЛЕННЕ было створана пры юрфаку), якія з астатнімі студэнтамі-юрыстамі не займаліся. Што такое палітэканомія, я сабе не ўсім выразаў уяўляць. Неяк зайшоў на лекцыю да палітэканоміі, якія займаліся ў другую змену. Прыгледзеўся:

І, ведаеце, спадабалася. Адчуў і тыя цяжкасці, з якімі прыйдзецца сутыкацца (усё ж мы былі першыя!). Прапанаваў аднаму са студэнтаў замяніцца: ён пайшоў на юрфак, а я стаў вывучаць палітычную эканомію. Праўда, амаль семестр прыйшлося займацца першую змену на юрыдычным, а другую — на аДДЗЯЛЕННЕ палітэканоміі, пакуль зацвердзілі ў дэканате такія «абмен».

Вучыцца мне вельмі падабалася. Займаліся шмат. Жылі адной сям'ёй. Да сённяшняга часу падтрымліваем сувязі. Лічу, што мне пашанцавала на сакурснікаў. У нас стараліся ўсе. Сёння мае таварышы па вучобе працуюць на партыйнай рабоце,

выкладаюць палітэканомію ў розных навуковых установах. Напрыклад, Аляксей Васільевіч Зубец працуе ў РТІ, Мікалай Іванавіч Валынец — дацэнт палітэканоміі ў інстытута. Сам я працаваў у інстытуце эканомікі АН БССР, закончыў аспірантуру, абараніў дысертацыю.

Гэта ўсё цяпер. Але студэнцкія гады ў лічу самымі лепшымі. Была б магчымасць, вярнуў бы іх, каб яшчэ раз прайсці. Яшчэ раз прайсці школу СБА, працуючы на цаліне, у ГДР, на Волжскім аўтамабільным заводзе. Паслухаць лекцыі і Сцяпана Яфімавіча Янчанкі, і Валяціны Васільеўны Букінай, і Уладзіміра Ільіча Максіна (хай сабе зноў атрымліваў бы я па яго курсу чацвёрку, але затое зноў бы здзіўляўся ўзроўню яго эрудыцыі). Нашы выкладчыкі навучылі нас працаваць, навучылі вучыцца. Яны хварэлі за нас, перажывалі разам з намі, падтрымлівалі. Дзякуй ім за ўсё!

Запісала С. ГОГАЛЬ.

СЛОВА ВЫПУСКНІКУ

З аспіранцкага пункту гледжання

АЛЕНА ПЯШКУР, аспірантка кафедры палітэканоміі прыродна-навуковага факультэтаў:

— З АСПІРАНЦКАГА пункту гледжання студэнцкае жыццё — адны яркія моманты. Пасячэнне ў студэнты, дні палітэканоміі, конкурсы, паходы...

Камсамольскія сходкі, ГПА, Ленінскі залік — словам, наша камсамольскае жыццё. Стараліся працаваць так, каб было цікава ўсім.

АДДЗЯЛЕННЕ палітэканоміі дало мне шмат. І перш за ўсё — ся-

роў. АДДЗЯЛЕННЕ наша невялікае — па 25 чалавек на кожным курсе, так што ведалі мы адзін аднаго нядрэнна. Трэба сказаць, што большасць юнакоў і дзяўчат былі асобы яркія, з шырокім колам інтарэсаў. Былі ў нас свае паэты (А. Барысаў), музыканты-кампазітары (А. Ягораў, В. Кляцкоў), мастакі (Н. Цярэня, Н. Гапчарык, М. Заўянкава). І проста студэнты, улюбёныя ў сваё аДДЗЯЛЕННЕ, якія аддавалі яму свой вольны час, гатовыя заўсёды абараніць гонар палітэканамічнага.

Хваліць сябе не прынята, але, як былы камсорг аДДЗЯЛЕННЯ, магу сказаць, што наш курс быў самы актыўны, дружны і надзейны. У нас з самага пачатку вучобы склаўся згуртаваны калектыв. Нам было цікава адзіна з адным вучыцца, цікава адпачываць, цікава працаваць у СБА і на сельскагаспадарчых работах. Так прайшло 5 год, але і цяпер мы не губляем сувязі адзін з адным, сустракаемся і гутарым з тым жа інтарэсам.

Запісала С. АФАНАСЬЕВА.

І ПАЛІТЭКАНОМІЯЙ займаецца з захапленнем, ахвотна дзеліцца сваімі ведамі, уважлівы і чулы чалавек. Напэўна таму і карыстаецца такой вялікай павагай у выкладчыкаў і студэнтаў намеснік загадчыка кафедры палітэканоміі, кандыдат эканамічных навук, дацэнт Тадэуш Іванавіч Адамовіч.

НА ЗДЫМКУ: Т. І. Адамовіч на занятках са студэнтамі.
Фота А. ВАЛОШЫНА.

«Самыя цікавыя гады»

ВАРЫЁЦКІ УЛАДЗІМІР БАРСАВІЧ, намеснік дырэктара тэхнікума савецкага гандлю (першы выпуск аДДЗЯЛЕННЯ палітэканоміі):

— НАС БЫЛО дваццаць пяць. Аудыторыя складаная і па ўзросце, і па ўзроўню падрыхтаванасці. Усе выкладчыкі перажывалі, калі ў нас нешта не выходзіла. Наш Скуман, наш Янчанка імкнуліся падаць матэрыял проста і зразумела. А лекцыі Уладзіміра Ільіча Максіна! Ні ў адну паперку не глядзеў. На дзіва прынцыповы чалавек і душэўны. Было ў нашым студэнцкім жыцці рознае: і студэнцкі гумар, і СБА летам. Дапамагалі адзін аднаму заўсёды. Перад сесіяй «абкатвалі» ўсе разам кожнае пытанне заліку ці экзамена. Спрачаліся аж да хрыпаты, але затое да сесіі былі падрыхтаваны добра. Займаліся мы ў бібліятэцы. У нас быў яшчэ і кабінет палітэканоміі. Добра памятаю

яго лабарантку Валю, з якой стараннасцю яна падбірала нам літаратуру!

цікавыя

Мне падабалася вучыцца. У першы час — было і такое, што думаў: і што ж гэта з нас выйдзе? А выйшлі — добрыя людзі. Пеца Сацук працуе ў Наваполацку. Толя Кажэўнікаў — у тэатральна-мастацкім інстытуце. Іван Грыгарчук выкладае ў Брэсцкім інжынерна-будаўнічым інстытуце...

Успамінаю яшчэ і наша навуковае таварыства, якое ўзначальваў В. Парашчанка. Пісалі рэфераты, абмяркоўвалі іх. І спрачаліся, спрачаліся. Іменна гэтыя работы, што пісаліся для гуртка, падштурхнулі нас да сур'ёзных даследаванняў. Ужо пасля не было так страшна пісаць і друкаваць свае першыя навуковыя артыкулы.

Для мяне паняцце «студэнцкая сям'я» блізкае і добра знаёмае. Такой сям'ёй жылі мы ў

інтэрнаце на Паркавай магістралі разам з філолагамі і журналістамі. Дзяжурны па чарзе. Памятаю, як дзяжурны раней за ўсіх уставаў, рыхтаваў сняданак і рабіў агульны пад'ём. Вакол былі добрыя людзі, і таму

гады»

лягчэй было пераадолюваць цяжкасці. Пасля заканчэння БДУ працаваў на партыйнай рабоце. А цяпер працую ў моладдзю. Вельмі хочацца, каб мае выхаванцы разумелі палітэканомію і ставіліся да яе сур'ёзна і адказна.

Зразумела, клопатаў шмат. Але знаходжу час, каб пабачыцца з таварышамі. Бо студэнцкія гады ў маім жыцці бадай што адны з самых цікавых. Хачу пажадаць цяперашнім студэнтам працавітасці, творчых адносін да працы, адказнасці да свайго патрыятычнага абавязку на справе, а не на словах.

Запісала Г. СВЯТЛЯК.

«МАЛАДОГА ШЧАСЦЯ І СТАЛЫХ ПОСПЕХАЎ»

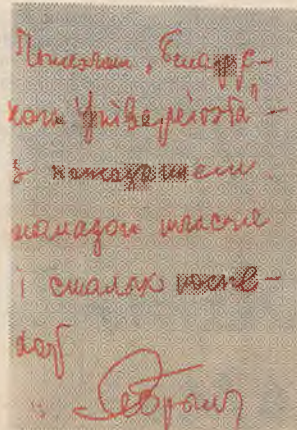
Цікавай для аматараў роднай мовы і літаратуры была сустрэча з вядомымі беларускімі пісьменнікамі, паэтамі і выдаўцамі, якая адбылася ва ўніверсітэце.

КЛУБ ЦІКАВЫХ СУСТРЭЧ

ЛІТАРАТУРА з'яўляецца важным сродкам уздзеяння на духоўнае станаўленне асобы. Яна здольна закрануць самыя глыбокія пачуцці чалавека. Стварыць сапраўды таленавіты мастацкі вобраз, які б прымусіў чытача па-новаму зірнуць на наваколны свет і на сябе ў ім, прымусіў задумацца і нават змяніць погляд на некаторыя з'явы — справа складаная. Аб праблемах, якія хвалююць сучасных беларускіх літаратараў, раскажаў народны пісьменнік Беларусі, лаўрэат Дзяржаўнай прэміі СССР і Літаратурнай прэміі імя Я. Коласа Янка Брыль.

Яго імя вядома чытачам яшчэ са школы па такіх цудоўных творах, як раман «Птушкі і гнёзды», апавесці «У Забалоцці дзее». Вялікую папулярнасць заваявалі кнігі апавесцей і раскажаў «На Быстрыцы», «Мой родны кут», «Адзін дзень» і інш. У многіх краінах свету вядома кніга «Я з вогненнай вёскі...», якую Я. Брыль напісаў у сааўтарстве з А. Адамовічам і У. Калеснікам.

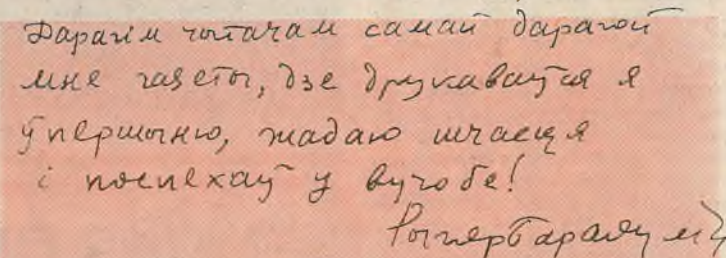
Правдзівы і жудасныя доказы сведкаў крывавых трагедый беларускіх вёсак не маглі пакінуць раўнадушнымі нікога, хто хоць аднойчы прачытаў іх.

Лаўрэат Дзяржаўнай прэміі БССР імя Я. Купалы, прэміі Ленінскага камсамола Беларусі паэт Рыгор Барадулін выступіў перад слухачамі з новымі вершамі.

мі. У іх — наша гісторыя і сучаснасць, тэмы вечныя і падказаныя сённяшнім днём. Вершы Р. Барадуліна ўзбагацілі беларускую паэзію новымі рытмамі і формамі, багатым філасофскім зместам. Яго зборнікі «Неруш», «Вяртанне ў першы снег», «Рум», «Абсяг», «Амплітуда смеласці», паэма «Балада Брэсцкай крэпасці» і інш. прасякнуты замілаваннем да роднага краю.

Вядомы беларускі паэт і перакладчык падзяліўся сваімі творчымі планами, адказаў на пытанні слухачоў.

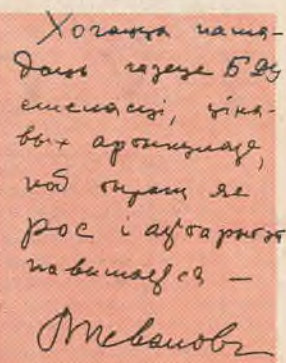
З цікавасцю было сустрэта выступленне паэта Уладзіміра Паўлава. Былы выпускнік факультэта журналістыкі, ён павойму ўспрымае наваколны свет, шукае тэмы, якія хвалююць сучасніка. Паездкі па краіне, сустрэчы з рознымі людзьмі надалі яго паэзіі грамадзянскае гучанне, праўдзіваць, тонкі лі-

рызм. У. Паўлаў — аўтар зборнікаў «Узлётная паласа», «Світанкі», «Начная балада», «Сонца купаецца». Чытачу вядомы яго прэзідэнцкія творы «Гады нашы — птушкі», «Ад агню і меча», «Чужужаніца», шматлікія пераклады з рускай, украінскай, літоўскай, латышскай і іншых моў.

Пісьменнік і выдавец Леанід Левановіч таксама ў мінулым журналіст, працаваў у газетах «Знамя юности», «Сельская газета», «Літаратура і мастацтва». Цяпер загадвае рэдакцыяй

не падобнай на іншых манерай напісання. Яго героі вызначаюцца грамадзянскай актыўнасцю і зацікаўленасцю да ўсяго, што адбываецца навакол.

Якою павінна быць сучасная кніга? Ці адпавядаюць сённяшнія падручнікі запатрабаванням студэнтаў і выкладчыкаў? На гэтыя і іншыя пытанні адказаў дырэктар выдавецтва «Універсітэцкае» Уладзімір Канстанцінавіч Каско. Ён таксама пазнаёміў прысутных з планами выдавецтва, раскажаў аб праблемах аўтараў і рэдактараў.

А. ЯКУБЕЦ.

Удзельнікі сустрэчы пакінулі свае аўтаграфы — пажаданні чытачам і аўтарам газеты «Беларускі ўніверсітэт».

«НАСТАЎНІК»

Усе, з кім я сустракаўся, хто мае дачыненне да работы таварыства кнігалюбаў БДУ імя У. І. Леніна (старшыня пярвочных арганізацый на факультэтах, іх памочнікі і проста члены таварыства), — энергічныя людзі, якія любяць кнігу, аддаюць нямала часу яе прапагандзе. А ўзнагарода адна — чароўны свет «настаўніка добраму ўмельству», як сказаў пра кнігу рускі першадрукар Іван Фёдарав.

На хімічным факультэце адразу кінуўся ў вочы прыгожы інфармацыйны стэнд «Кнігалюб» са свежым нумарам «Кніжнага обозрения». Тут таксама чытачы знаёмяцца з навінкамі літаратуры, тэматычнымі планами розных выдавецтваў, тэрмінамі афармлення заказаў на кнігі. Тут жа абмяркоўваюць новыя творы, дзеляцца думкамі аб сучаснай літаратуры, каб неўзабаве абмяняцца кнігамі.

Зараз таварыства кнігалюбаў хімфака і НДІ фізіка-хімічных

ДОБРАМУ

проблем БДУ імя У. І. Леніна налічвае каля 100 супрацоўнікаў інстытута і 220 студэнтаў. А заявак на патрэбную літаратуру — навуковую, грамадска-палітычную — афармляецца штогод звыш 2000! Факультэт замацаваны за кніжным магазінам № 6, які знаходзіцца побач з вучэбным корпусам. Вось што сказаў дырэктар магазіна Яўген Цітлоў:

— Амаль кожны дзень да нас заходзяць старшыня арганізацыі хімфака Людвіг Мічкоўскі, іншыя кнігалюбы. Сталі нашымі кансультацыйнымі. Зразумела, мы не спецыялісты ў хіміі, а яны дапамагаюць выбраць патрэбныя кнігі, што гарантуе добры тавараабарот. Такое дзелавое супрацоўніцтва карысна для абодвух бакоў.

Зразумела, што ўніверсітэт

павінен з'яўляцца адным з самых жывых культурных цэнтраў горада і рэспублікі, адным з самых трывалых і творчых цэнтраў кнігалюбскай справы. Імкнуча да гэтага таксама кнігалюбы факультэта пры-

ЎМЕЛЬСТВУ...

кладной матэматыкі, якія ў сваім інтэрнаце стварылі літаратурна-музычны клуб «Красавік».

Сёння ў нашай краіне нікога не трэба агітаваць за чытанне. Але ж прапаганда і распаўсюджанне літаратуры становіцца ўсё больш складанай справай. Дапамагчы чалавеку сарыентавацца ў «кніжным моры», выбраць адзіна неабходнае, звярнуць увагу на найбольш цікавае, свежае, карыснае — вось да якіх мэт імкнуча ў сваёй рабоце кнігалюбы.

А. СЦЯПАНАУ.

АГЛЯД

ЦІ НЕ КРЫЎДНА, ЧЫТАЧ?

Тое, што насценная газета заўсёды люстэрка жыцця факультэта — усе мы добра ведаем. Але, мабыць, ведаем так даўно, што нават паспелі забыцца пра гэта.

НАПРЫКЛАД, газета «Гісторык». Надзіва нешматслоўная. Адкрываецца нумар паведамленнем аб партыйным сходзе, падвядзенні вынікаў сесіі і педагагічнай практыцы. Тут жа А. Гутаец, намеснік сакратара камітэта камсамола ўніверсітэта па арганізацыйнай рабоце, паведамляе аб камсамольскім сходзе гісторыкаў. Аднак гэтым матэрыялам і закрываецца тэма «нашага жыцця і праблем». Другі і апошні аркуш прадстаўляе навуковае жыццё факультэта праз фота- і біяграфічныя даведкі двух навуковых супрацоўнікаў ўніверсітэта і разважанні пасля сесіі першакурсніцы. Праўда, ёсць тут яшчэ два лісты, але, мяркуючы па іх зместу, да жыцця факультэта яны маюць адносіны далёкія. І нават панавешаваныя з розных бакоў газеты факультэцкіх гурткоў не могуць дапамагчы «Гісторыку» мець свой асабісты твар.

Самыя сур'ёзныя адносіны, на мой погляд, да сваёй справы ў членаў рэдакцыі «Алгарытма». Дзевяты нумар газеты ФПМ вылучаецца на фоне «Гісторыка», «Слова філалага» і «За навуку». «Алгарытм» мае свой асабісты характар, «размаўляе» голасам жывой зацікаўленасці ў тым, аб чым гаворыць. Матэрыялы нумара маюць пэўны кірунак на актуальнасць і пэўны адрас. На першай старонцы ідзе размова аб павышэнні ролі навуцы і тэхнікі ў адпаведнасці з рашэннямі XXVII з'езда КПСС.

Другая паласа носіць назву «Рашэнні XXVII з'езда КПСС у дзеянні». Справаздача аб адкрытым партыйным сходзе, у прыклад астатнім газетам, будзе на канкрэтным матэрыяле. Тут план канкрэтных дзеянняў факультэта ў святле рашэнняў з'езда.

Трэцяя паласа «Алгарытма» прысвечана дыскусіі аб выкладанні прадметаў на факультэце, аб іх цеснай сувязі з практыкай. Словам, абмяркоўваюцца тут праблемы падрыхтоўкі спецыялістаў на факультэце. У час, калі ідзе перабудова ВДУ, зварот газеты да гэтай тэмы патрэбна адзначыць асабліва. Тым больш, што побач змешчана анкета, на пытанні якой адказваюць выкладчыкі. У гэ-

тай размове адчуваецца імкненне газеты адгукацца на важныя падзеі, быць калектыўным арганізатарам факультэцкага жыцця.

Так, па зместу матэрыялаў, актуальнасці, форме яго падачы чытачу газета «Алгарытм» заслугоўвае высокай адзнакі, а вось над афармленнем, выбарам загалоўкаў, колеру, размяшчэннем матэрыялаў на газетных аркушах рэдакцыі яшчэ патрэбна папрацаваць.

«За навуку». Яшчэ адна газета, яшчэ адзін твар. Але які ён? Чытаем матэрыял, змешчаны ў фізфакаўскай насценцы «Сёння — выдатнік вучобы, заўтра — выдатны спецыяліст». Па прыкметах жанру — гэта рэпартаж. Рэпартаж з ўніверсітэцкага злёту выдатнікаў. Але... Не адным словам тут не скажаш, наколькі непісьменна напісаны гэты матэрыял. Па-першае, у газеце пераблытаны рубрыка з загалоўкам. Прапанаваны загалоўкаў па праву павінен займаць месца рубрыкі. Па-другое, рэпартаж — гэта дынамічная перадача убачанага, пачутага з месца падзеі, а не пералік не звязаных паміж сабой сказаў.

«Слова філалага», газета філалагічнага факультэта. Маючы ў сваёй рэдакцыі адзінаццаць чалавек, магла б мець голас таксама больш гучны. «Літаратурны юбілей Змітрача Бядулі», «Госць факультэта М. І. Карпенка, галоўны рэдактар часопіса «Роботніца і сялянка», фотарэпартаж «Нашы дзеці» — лепшыя на свеце» са свята, якое праходзіла на факультэце 9 сакавіка — вось назвы матэрыялаў, змешчаных у нумары філфакаўскай насценкі. Мне здаецца, не хапае аўтарскага такту матэрыялаў «Гэта я не вам». На апошніх трох палосах рознакаліберны гумар, аздоблены часопіснымі малюнкамі. Гэты нумар «Слова філалага» нагадвае дзіцячую піраміду — цацка-матэрыял, забаўка-смяшынка.

Падводзячы вынік агляду, хочацца задаць пытанне факультэтам: ці не крыўдна ім бачыць сваю насценку такой бездапаможнай?

А. ЗЯНКЕВІЧ.

**БЕЛАРУСКИ
УНИВЕРСИТЕТ**

Мінская паліграфічная фабрыка
«Красная звезда» МВПА імя Я. Коласа.

8 мая 1986 г.
АТ 06039. Зак. 603.

220080, Мінск-80, УНІВЕРСИ-
ТЭЦКІ ГАРАДОК, ВУЛ. БАВ-
РУЙСКАЯ, 9, ПАВЕРХ 4,
ПАКОІ 72-73.
ТЭЛЕФОН 20-68-27.

Рэдактар
В. П. ВАРАБ'ЕЎ.